

Publicerad 2014-03-17 15:06 av elva12

Det är inte ditt fel

Dina ord viskades över läppar fuktade av tårar

Även fastän de var alltför väntade

Skar de igenom mitt utmattade hjärta

Endast snyftningar fyllde tomhetens tystnad

Tankar som rusade i en evighet

Tills vi inte längre kunde vara i samma rum

Så liten har jag aldrig sett dig som när du stod redo att gå

Rädd och tafatt men mest av allt ledsen

För att orken tog slut

För att vi inte var desamma som då

För att kärlek ibland inte är nog

Jag tog dig i min famn en sista gång

Du höll mig krampaktigt och vi lät sorgen ta över

In i min tröja viskade du "förlåt"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elva12 med Poeter.se id #33223 innehar upphovsrätten